

บรรณานุกรม

- กนกนุช ชื่นเลิศสกุล. (2540). เคล็ดลับการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก. Thai J Nurs Res. 1(2), 297-310.
- กลุ่มงานพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เขต 12 สงขลา. (2542). การติดตามความก้าวหน้าเครือข่ายการจัดบริการทางสังคมแก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยโรคเอดส์และครอบครัว เขต 12 สงขลา ปี 2541. รายงานสรุปผลงานสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 12 จังหวัดสงขลา. ปีงบประมาณ 2542.
- กองโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2540). ความก้าวหน้าโครงการพัฒนาระบบบริการดูแลผู้ติดเชื้อผู้ป่วยโรคเอดส์อย่างครบวงจรและต่อเนื่อง. ข่าวสารโรคเอดส์. 10(3), 1-3.
- กองโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2541). แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเอดส์ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2541-2544. ข่าวสารโรคเอดส์. 11(2), 1-3.
- กองโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2545). รายงานสถานการณ์โรคเอดส์. (<http://epid.moph.go.th/epi32-aids.html>).
- กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2539). แนวทางการให้บริการปรึกษาแนะแนวเกี่ยวกับโรคเอดส์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2541). การพัฒนาคุณภาพการปรึกษาเรื่องเอดส์: เกณฑ์ที่วัดคุณภาพบริการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ปาปิรุส พับลิเคชัน จำกัด.
- จรรยา จันทรวงศ์. (2542). บทบาทของพยาบาลในการให้คำปรึกษาหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอดส์. วารสารพยาบาลศาสตร์. 17(1), 22-31.
- จักรกฤษณ์ พิญาพวงษ์. (2540). ความคาดหวังและบริการที่ได้รับจริงของผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลอุดรดิตถ์. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- จินตนา งามวิทยาพงศ์, วัฒนะ อุทัยวรวิทย์, ปฐม สวรรค์ปัญญาเลิศ, และอรศรี งามวิทยาพงศ์. (2539). การพัฒนาสื่อให้คำปรึกษาสำหรับผู้ติดเชื้อเอดส์ที่ยังไม่มีอาการ. วารสารโรคเอดส์. 5(3), 32-37.

จีน แบรี่. (2537). คู่มือการให้การปรึกษา. อัดสำเนา.

จามจรี แซ่หลู่. (2543). การรับรู้สุขภาพและการดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ที่ดำรงชีวิตอยู่ได้มากกว่า 7 ปี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาล ผู้ใหญ่, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

ชนวนทอง ธนสุกาญจน์. (2536). การให้บริการปรึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: องค์การทหารผ่านศึก.

ชาญ เอื้อโกวิทธุ์ชัย. (2539). การประเมินศักยภาพงานคลินิกนิรนามในเขตภาคใต้ตอนล่าง. วารสารโรคเอดส์, 8(2), 91-99.

ชาญ เอื้อโกวิทธุ์ชัย และภาวนา เอื้อโกวิทธุ์ชัย. (2536). ผู้มารับบริการที่คลินิกนิรนาม ศูนย์กามโรคและโรคเอดส์เขต 12 สงขลา. วารสารโรคเอดส์, 5(1), 49-53.

ชอลดา พันธุเสนา. (2536). การพยาบาลจิตสังคมในผู้ป่วยภาวะวิกฤตตามแบบแผนสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด.

ธนา นิลชัยโกวิทย์. (2537). เทคนิคการให้การปรึกษาผู้ป่วย HIV. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.

ธีรานิตย์ สันติพฤทธิ์ และบงกช เขียวชาญยนต์. (2539). รายงานเบื้องต้นความพร้อมของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างต่อการให้บริการปรึกษาเรื่องโรคเอดส์. วารสารสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 7, 9(5), 11.

นที เกื้อกุลกิจการ. (2541). การสอนผู้รับบริการในโรงพยาบาล. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.

นิศากร ตันชกการ และ พรทิพย์ จิตรธร. (2540). การศึกษาความรู้เรื่องโรคเอดส์: กรณีศึกษาผู้ป่วยโรงพยาบาลรามาริบดี. ข่าวสารโรคเอดส์, 10(3), 1-3.

นิตยา สมบัติแก้ว. (2540). ภาวะสูญเสีย: บทบาทพยาบาล, วิทยาสารพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย, 22(2), 117-123.

บังอร ศิริโรจน์, เพ็ญจันทร์ ประดับมุข, ศศิธร ไชยประสิทธิ์, และสมมาตร พรหมภักดี. (2537). การเผชิญปัญหาชีวิตของผู้ติดเชื้อเอดส์. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

เบญจมา ยอดดำเนิน-แอ็ดติงค์, นุปผา ศิริวิศรี และ วาทีณี บุญชะลิกษ์.(บรรณาธิการ). (2536). การศึกษาเชิงคุณภาพ:เทคนิคการวิจัยภาคสนาม (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม: โครงการ

เผยแพร่ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากรสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล สาขา ศาลายา.

บุญเต็ม แสงดิษฐ์, อรุษา สถิตยอุทธการ, มะลิวัลย์ วงศ์บา, และวิวัฒน์ ศุภดิษฐ์. (2542). การให้บริการปรึกษาเรื่องโรคเอดส์ในโรงพยาบาลกองทัพบก. เวชสารแพทย์ทหารบก, 52(4), 247-251.

บุญสวย ต่อชีพ. (2539). การบริหารจัดการการให้การปรึกษาทางสุขภาพของโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์สาขาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, เชียงใหม่

บงกช เขียวชาบุญนัต, วาสนา ยกสกุล, หมด หมะหมัด, และสมศรี สมบัติยานุชิต. (2542). การติดตามประเมินผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในเขต 12 ปี 2542. รายงานสรุป ผลงานสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 12 จังหวัดสงขลา. ปีงบประมาณ 2542.

ประยุตต์ เสรีเสถียร. (2533). สังคมจิตวิทยาของผู้ติดเชื้อและแนวทางให้คำปรึกษา. อัดสำเนา.

ประยุตต์ เสรีเสถียร, วชิระ เพ็งจันทร์ และ ชัยยศ คุณานุสนธิ. (2538). อภิปรายหมู่ Counseling Network. วารสารโรคเอดส์, 7(3), 168 -169.

ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล. (2541). ก้าวทันการปรึกษาเรื่องเอดส์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: ศูนย์พัฒนาวิชาการการปรึกษาเรื่องเอดส์.

ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล. (2542). ฆ่าตัวตาย (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: นนทบุรีการ พิมพ์.

ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล. (2543). การปรึกษาเรื่องเอดส์: มาตรฐานบริการกับการพัฒนา คุณภาพ. ข่าวสารโรคเอดส์, 13(7), 1-8.

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2534). การให้คำปรึกษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี. วารสารสมาคม จิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 36(3), 169-174.

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2539). การให้การปรึกษาก่อนและหลังการตรวจเลือดเพื่อ หารการติดเชื้อเอชไอวีในหญิงอาชีพพิเศษจังหวัดเชียงราย. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 41(1), 31-34.

ประณีต ส่งวัฒนา, วิชาวี คงอินทร์, และเพลินพิศ ฐานิวัฒนานนท์. (2543). ความ เหมือนและความแตกต่างในการวิจัยเชิงคุณภาพทางการพยาบาล : ปรากฎการณวิทยา, ทฤษฎี พื้นฐานและชาติพันธุ์วรรณา. วารสารสภาการพยาบาล, 15(2), 12-24.

ผ่องศรี ศรีมรกต. (2536). ผลของการให้การปรึกษาแบบประทับประคอง ต่อการรับรู้ภาวะความเจ็บป่วย ระดับความมีคุณค่าแห่งตน และขวัญกำลังใจ ในผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับรังสีรักษา. วิทยานิพนธ์การศึกษาตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.

เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย. (2535). การวิจัยเชิงคุณภาพทางการพยาบาล : วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า. วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์, 12(2), 38-43.

พรชัย พงศ์สงวนสิน. (2537). ปฏิกริยาทางจิตสังคมต่อโรคติดเชื้อเอดส์. วารสารโรงพยาบาลศรีธัญญา, 2(1), 30-32.

พรจันทร์ สุวรรณชาติ. (2541). กฎหมายกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์. กรุงเทพมหานคร: เดอะเบสกรรฟิแกแอนด์ปรินท์.

เพ็ญพักตร์ แก้วศิริ. (2453). ความต้องการการพยาบาลและการพยาบาลที่ได้รับตามการรับรู้ของสตรีมีครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

พันธ์ศักดิ์ วราห์ศวกิิติ. (2540). ประเมินผลการดำเนินงานการให้บริการปรึกษาเรื่องโรคเอดส์เขต 7. วารสารโรคเอดส์, 19(2), 82-87.

มณี เมือกวิสัย. (2537). บทบาทพยาบาลในการให้คำปรึกษาแนะนำผู้ติดเชื้อไวรัสเอดส์และผู้ป่วยเอดส์. วิทยาสารพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย, 19(3), 169-175.

มัลลิกา ชลาสนธิ. (2541). ภาวะความรู้สึก ความคาดหวังของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอดส์: ต่อการได้รับบริการปรึกษาเชิงจิตวิทยาสังคม. วารสารโรคเอดส์, 11(6), 1-3.

มาลี ประทุมศรี. (2542). ประสบการณ์ให้การดูแลของพยาบาลและการได้รับการดูแลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา

มณฑิรา เขียวยิ่ง,จินตนา ลีละไกววรรณ,สุชาดา สุวรรณคำ, และสร้อย อนุสรณ์วีรกุล. (2540). บริการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพ: กลวิธีในการป้องกันโรคเอดส์. วารสารโรคเอดส์ 9 (2), 91-97.

รุ่งทิพา บุรณะกิจเจริญ. (2542). การพัฒนาอัตรมาโนทัศน์เพื่องานบริการด้านบริการปรึกษาสุขภาพ. วารสารพยาบาล, 48(1), 58-61.

ละของศรี อ่องซี, สมนึก ศิริสุวรรณ, และสุวีรัตน์ ไชยมุสิก. (2542). การศึกษาผลกระทบท่อครอบครัวของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี ในเขต 12. วารสารวิชาการเขต 12, 10(2), 17-23.

ลดาวัลย์ อุ่นประเสริฐพงศ์. (2540). แบบจำลองเชิงสาเหตุการปรับตัวทางด้านบทบาทหน้าที่ในผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์. วิทยานิพนธ์การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.

ลัดดาวัลย์ พิบูลย์ศรี. (2543). สรุปการสัมมนาแนวทางการช่วยเหลือด้านจิตใจ สังคม สำหรับผู้ติดเชื้อ HIV ที่เป็นผู้ให้การปรึกษา: เข้าใจชีวิตเข้าใจความตาย. วารสารสวนปรง, 16(2), 61-66.

วัลยา ธรรมพนิชวัฒน์. (2543). การใช้ชีวิตอยู่กับการปกปิดตัวเองของมารดาไทยที่ติดเชื้อเอชไอวี. วารสารสภาการพยาบาล, 15(2), 52-65.

วรรณิ ศรีโพธิ์ทอง. (2535). การติดตามผลการอบรมเรื่องเทคนิคการให้การปรึกษาแนะแนวโรคเอดส์ ในเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดเขต 4. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 1(5), 227-228.

วรรณวิภา ลิ้มเศรษฐานูวัต. (2540). พยาบาลกับการบริการให้คำปรึกษาในผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวี. วารสารพยาบาลศาสตร์, 15(1), 34-40.

วาริศา วิเศษสรรพ. (2537). ครอบครัวสุขใจปลอดภัยเอดส์. วิทยาสารพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสหภาพชาติไทย, 19(3), 169-175.

วิลาวัลย์ เสนารัตน์, ประยงค์ ลิ้มตระกูล, และพิมพ์ภรณ์ กลั่นกลิ่น. (2540). การให้บริการดูแลสุขภาพที่บ้านแก่ผู้ป่วยที่เข้ารับบริการโรงพยาบาลนครพิงค์, รายงานการวิจัยโครงการดูแลสุขภาพที่บ้าน. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

วีระพล จันทร์ดียง. (2538). คู่มือการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์. สงขลา: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

แววดาว บัวประเสริฐยิ่ง. (2538). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกิจกรรมให้คำปรึกษาเรื่องโรคเอดส์ของผู้ให้คำปรึกษาในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ในเขตจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ศิริพร สิงหนตร. (2544). ลักษณะการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชน. การศึกษาอิสระ. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ศิริวรรณ อรุณทิพย์ไพฑูรย์. (2543). สิทธิของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์: คำถามที่ยังรอคำตอบ. ข่าวสารโรคเอดส์. 13(3), 5-8.

ศรีเพ็ญ ศุภพิทยากุล. (2532). การศึกษาและวิจัยด้วยวิธีปรากฏการณ์วิทยา. วิธีวิทยาการวิจัย. 4(1), 9-20.

สภาภาษาต,มูลนิธิรักษ์ไทย,เครือข่ายผู้ติดเชื้อและมูลนิธิเข้าถึงเอดส์. (2543). สายสัมพันธ์เครือข่ายภาคใต้. รายงานการประชุมสายสัมพันธ์เครือข่ายภาคใต้ วันที่ 18-20 สิงหาคม 2543. สงขลา: สีสารีสอร์ท.

สุกมล วิภาวีพลกุล. (2541). คู่มือ Counselor เรื่อง ภาวะวิตกกังวลในกรณีเรื่องเอดส์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สุจิตรา ใจเดือนแก้ว, พนิดา รัชฎาภาส, อัจรี สายมี, และอารยา วรรณนา. (2539). การมารับบริการปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่เชียงใหม่คลินิก จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวิชาการสาธารณสุข. 5(2), 173-179.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2538). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุดาพร ว่องไววิทย์. (2538). การช่วยเหลือผู้ป่วยติดเชื้อเอดส์ให้อยู่กับโรคได้อย่างปกติสุข. วามานิตีสาร1(3), 69-74.

สุนันทา ไปตะวนิช. (2541). การวิจัยเชิงคุณภาพ. วารสารวิทยาการจักร. 16(1), 13-17.

สุพร เกิดสว่าง. (2540). การให้การปรึกษา. กรุงเทพมหานคร: สามเจริญพานิชย์ จำกัด.

สุภางค์ จันทวานิช. (2537). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภางค์ จันทวานิช. (2542). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมณฑา กบิลพัตร.(2541). ความเครียด การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมกาารเผชิญความเครียดของมารดาหลังคลอดที่ติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก มหาวิทยาลัยมหิดล,กรุงเทพมหานคร.

สุดถนอม รอดอ่วม. (2537). ความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอดส์ที่มารับการปรึกษาที่โรงพยาบาลพะเยา จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, เชียงใหม่.

สุรจิต สุนทรธรรม และ สามารถ นิธินันท์. (2543). การให้คำแนะนำปรึกษาเพื่อการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสุขภาพทางเวชปฏิบัติ. คลินิก, 189(16), 593-602.

สุวลักษณ์ อัครเดชา และประไพวรรณ ด้านประดิษฐ์. (2540). รายงานการวิจัยผลของการให้การปรึกษาต่อความวิตกกังวลและการปรับตัวของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวีในวชิรพยาบาล. วารสารโรคเอดส์, 9 (2), 82-90.

สมชาย จักรพันธุ์. (2537). แนวคิดในการให้บริการปรึกษาแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์. วารสารสถาบันสุขภาพจิต, 2(2), 39-47.

สมบัติ แทนประเสริฐสุข. (2536). โครงการพัฒนาบริการทางสังคมสำหรับผู้ป่วยเอดส์ผู้ติดเชื้อและครอบครัว. วารสารโรคเอดส์, 5(2), 80-92.

สมมาตร พรหมภักดี, เพ็ญจันทร์ ประดับมุข, และศศิธร ไชยประสิทธิ์. (2538). การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์. วารสารวิทยาการระบาด, 3(3), 142-153.

สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 11,12 และมูลนิธิเครือข่ายเอดส์. (2542). สถานการณ์และการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาเอดส์ในภาคใต้. เอกสารสรุปจากการประชุมการจัดเวทีแลกเปลี่ยนระดับภาค เรื่องสถานการณ์และการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาเอดส์ในภาคใต้ วันที่ 17-18 พฤศจิกายน 2542. สงขลา: โรงแรมโตมรขนาดใหญ่.

สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 12 จังหวัดสงขลา. (2542). สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเครือข่ายบริการให้บริการปรึกษาและเครือข่ายการจัดบริการทางสังคมแก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยโรคเอดส์และครอบครัวเขต 12 ปี 2541. หนังสือราชการที่สถ 0429.3/845. 5 เมษายน 2542.

อนุวัฒน์ ศุภชติกุล และคณะ. (2544). เส้นทางสู่โรงพยาบาลคุณภาพ: คู่มือการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล.

อรัญญา เขาวลิต, สุรพร ธนศิลป์, และอังศุมา อภิชาติ. (2537). บทบาทพยาบาลในการป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายเชื้อและการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์. ใน วิจิตร ศรีสุพรรณ, วิลาวัลย์ เสนารัตน์, วิลาวัลย์ พิเชียรเสถียร, อะเคื้อ อุณหเลขกะ, และพูนทรัพย์ โสภารัตน์ (บรรณาธิการ), การพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ (หน้า 177-200).

เชียงใหม่: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัศวินี นามะกันคำ, อุบล นวัตกรรม, และ อวยพร ตันมุษยกุล. (2543). ความเหนื่อยหน่ายของพยาบาลประจำการที่ให้บริการปรึกษาในโรงพยาบาลชุมชนเขตภาคเหนือ. วารสารพยาบาลสาร, 27(3), 76-84.

อาภา จันทรสกุล. (2535). ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).

กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อาภรณ์ เชื้อประไพศิลป์. (2536). การวิจัยเชิงคุณภาพทางการพยาบาล. วารสารพยาบาล. 42(1), 16-31.

อุษา ดวงสา. (2537). การวิจัยเชิงคุณภาพทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในการศึกษาและสังคมสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

อรอนงค์ อินทรจิตร และนรินทร์ กวินชัย. (2535). เทคนิคการให้คำปรึกษาแนะนำ เอชไอวี/เอดส์เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภณาการพิมพ์.

อรอุษา สถิตยยุทธการ. (2538). การให้คำปรึกษารายบุคคลเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการแพร่กระจายเชื้อของผู้ป่วยหลังคลอดที่ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลศิริราช มหิดล. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.

อ้อมใจ สิทธิจำลอง. (2542). ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยและการปรับทางจิตสังคมของหญิงมีครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

อำนวย ประเดิมวงศ์ และคณะ. (2544). การให้คำปรึกษาและการเยี่ยมบ้าน. เอกสารสรุปรายงานการอบรมเรื่องการให้คำปรึกษาและการเยี่ยมบ้าน วันที่ 15-18 กุมภาพันธ์ 2544. นครศรีธรรมราช: ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 11 นครศรีธรรมราช.

Allen, J.A., & Curran, J. (1988). Prevention of AIDS and HIV infection: Need and priority for epidemiology research. American Journal of Public Health, 73, 381-386.

Annells, M. (1996). Hermeneutic phenomenology: Philosophical perspectives and current use in nursing research. Journal of Advanced Nursing, 23(4), 705-715.

Bauer, S.M. (1994). Psychoneuroimmunology and cancer: an integrated review. Journal of Advanced Nursing, 19, 1114-1120.

Beck, C.T. (1994). Reliability and validity issues in phenomenological research. Western Journal of Nursing Research, 16(3), 254-267.

Brown, T., Sittitrai, W., & Chaipayet, S. (1995). Discrimination against affected children and their parents. In T. Brown & W. Sittitrai (Eds.), The impact of HIV on children in Thailand (pp. 63-72). Program on AIDS, Thai Red Cross Society, funded by the Children Fund (United Kingdom).

Carballo, M. (1988). AIDS prevention and control. Geneva: W.H.O.

Carl, A., Richard, F.S., & Victor, E. (1999). Primary care and case management of persons with HIV/AIDS. Nursing Clinics of North America, 34(1), 72-93.

Clark, M. (1994). Phenomenological research methods. Thousand Oak: Sage Publication.

Flaskerud, J.H., & Ungvarski, P.J. (1995). HIV/AIDS: A guide to nursing care (3rd ed.). Philadelphia: W.B. Saunders Company.

Gadamer, H.G. (1976). Philosophical hermeneutics. Los Angeles, California: University of California Press.

Geanellos, R. (1998). Hermeneutic philosophy. Part I: Implications of its use as methodology in interpretive nursing research. Nursing Inquiry, 5, 154-163.

Green, J., & Mc Creaner, A. (1989). A counseling in HIV infection and AIDS. London: Blackwell Scientific Publications.

Hays, R.B., Magee, R.H., & Chauncey, S. (1994). Identifying helpful and unhelpful behaviours of loved ones: The PWA's perspective. AIDS CARE, 6, 379-392.

Harris, B. (1988). AIDS prevention and control. Geneva: W.H.O

Health, J., & Rodway, M.R. (1999). Psychosocial needs of women infected with HIV. [CD – ROM]. Social Work Health Care, 29(3): 43-57. Abstract from: Silver Platter File: Medlines

Helen, S.J., & Dona, C.R. (1999). Qualitative research in nursing: Advancing the humanistic imperative (2nd ed.). Philadelphia: Lippincott.

Herbert, T.B., & Cohen, S. (1993). Stress and immunity in humans. Psychosomatic Medicine, 55, 364-379.

- Ingram, K.M., Jones, D.A., Fass, R.J., Neidig, J.L., & Song, Y.S. (1999). Social support and unsupportive social interactions: Their association with depression among people living with HIV. AIDS CARE, 11(3), 313-329.
- Jalowice, A., & Power, M.J. (1981). Stress and coping in hypertensive and emergency room patients. Nursing Research, 33, 266-268.
- Killewo, J.Z.J., et al. (1998). Acceptability of voluntary HIV testing with counselling in rural village in Kagera, Tanzania. AIDS CARE, 10(4), 431-439.
- Kimchi, J., Polivka, B., & Stevenson, J.S. (1991). Triangulation: Operational definitions. Nursing Research, 40(6), 364-366.
- Lazarus, R.S., & Folkman, S. (1984). Stress and coping. New York: Springer Publishing.
- Leininger, M.M. (1985). Qualitative research methods in nursing. Orlando: Grune & Stratton, Inc.
- Leonard, V.W. (1989). A Heideggerian phenomenological perspective on the concept of the person. Advances in Nursing Science, 11(4), 40-45.
- Leonard, V.W. (1994). A Heideggerian phenomenological perspective on the concept of person. In P. Benner (Ed.), Interpretive Phenomenology: Embodiment, caring, and illness (pp. 43-63). Thousand Oak: Sage Publication.
- Limanonda, B., & Nokyoongthong, M. (1995). Perceptions and prevention of the AIDS epidemic: Perspectives from Northern Thai rural communities. Bangkok, Thailand: Institute of Population Studies, Chulalongkorn University.
- Luckman, J., & Sorensen, K. (1987). Medical-surgical nursing. Philadelphia: W.B. Saunders.
- MacNeil, J.M., Mbersers, F., & Kilonzo, G. (1999). Is care and support associated with presentive behavior among people with HIV? AIDS CARE, 11(5), 537-546.
- Morse, J.M. (1991). Approaches to qualitative – quantitative methodological triangulation. Nursing research, 40(1), 120-123.

Mullins, I.L. (1996). Nurse caring behaviors for person with acquired immunodeficiency syndrome/ human immunodeficiency virus. Applied Nursing Research, 9(1), 18-23.

Parsons, R.D., & Wicks, R.J. (1994). Counseling strategies and intervention techniques for the human services (4 th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Peterson, J.V., & Nisenholz, B. (1995). Orientation to counseling (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Poit, P., et al., (1992). AIDS in Africa: A manual for physicians. Geneva: W.H.O.

Playger, K.A. (1994). Hermeneutic phenomenology : A methodology for family health and health promotion study in nursing. In P. Benner (Ed.), Interpretive phenomenology: Embodiment, caring, and illness (pp. 65-83). California: Sage publications, Thousand Oakes.

Roger, C.R. (1995). A Way of Being. New York: Houghton Mifflin Company.

Songwathana, P. (1998). Kinship, Karma, Compassion and care: Domiciliary and Community Based Care of AIDS Patients in Southern Thailand. A thesis submitted for the degree of doctor of philosophy of the University of Queensland.

Streubert, H.J., & Carpenter, D.R. (1995). Qualitative research in nursing: Advancing the humanistic imperative. Philadelphia: J.B. Lippincott.

Streubert, H.J., & Carpenter, D.R. (1999). Qualitative research in nursing: Advancing the humanistic imperative (2nd ed.). Philadelphia: J.B. Lippincott.

Thaniwattananon, P. (1995). The experiences of nurses in providing care for AIDS patients in Thailand: A phenomenological approach. A thesis submitted for the degree of doctor of philosophy of the University of New England, Armidale.

Tschudin, V. (1995). Counseling skills for nurses (4 th ed.). England: WBC book manufacturers.

Ventura-Fillipe, E.M., et al, (2000). Risk perception and counseling among HIV-positive woman in Sao Paulo.[CD-ROM]. Int-J-STD-AIDS, 11(2), 112-114. Abstract from: Silver Platter File: Medlines.

Walters, A.J. (1995). A heideggerian hermeneutic study of the practice of critical care nurses. Journal of Advanced Nursing, 21(3), 492-497.

Weinhardt, L.S. (1999). Effects of HIV counseling and testing on sexual risk behavior: A meta-analytic review of published research, American Journal of Public Health, 89(9), 1397-1405.

World Health Organization. (1992). Global programme on AIDS. Geneva: W.H.O.